

267. Achtste Haarlems dictee (auteur: Ewoud Sanders)

“Mijns inziens is onvoldoende bekend hoe belangrijk Haarlem al eeuwen is als stad van boeken, drukkers en schrijvers”, zei de vicevoorzitter.

Hij had het vicevoorzitterschap op zich genomen na enkele ups-and-downs in zijn politieke carrière maar inmiddels kreeg hij overal een vipbehandeling.

“Wij moeten het Haarlemse wij-gevoel versterken”, vervolgde hij. “Te bestemder plaatse, te gelegener tijd, of het nu te elfder ure is of niet: het gaat om een re-interpretatie, nee, om de re-integratie van het cultuurhistorische belang van onze mooie stad. En ik zal meteen zeggen hoe we dat gaan aanpakken: niet met een langzaamactie, niet semiambtelijk, niet met partnerschapsakkoorden of met pseudoconsensus, maar meteen trans-Europees!

Populairwetenschappelijk, met behulp van een publicrelationsbureau. Ik denk aan een boekenweekuitgave, aan een compact disc, dan wel aan iets op een datrecorder. We pakken het modern aan, met hifiapparatuur. En met een bon mot zal ik iets aanbieden aan die dandyachtige Tweede Kamervoorzitter of aan het Bijbelgenootschap. Ik zeg u: wij zetten het anders-zijn van Haarlem op de kaart!”

De vicevoorzitter keek zwijgend om zich heen. Partijintern was het altijd een zootje geweest, maar als vrijberoepsbeoefenaar vond hij dat een privéaangelegenheid.

Te bestemder tijd te eigen bate leven als een bon vivant kon de boel flink de-escaleren, dacht hij stilletjes.